

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος

4524, Μοναχρούλλι, Λεμεσός

«Ο ΤΗΡΩΝ»

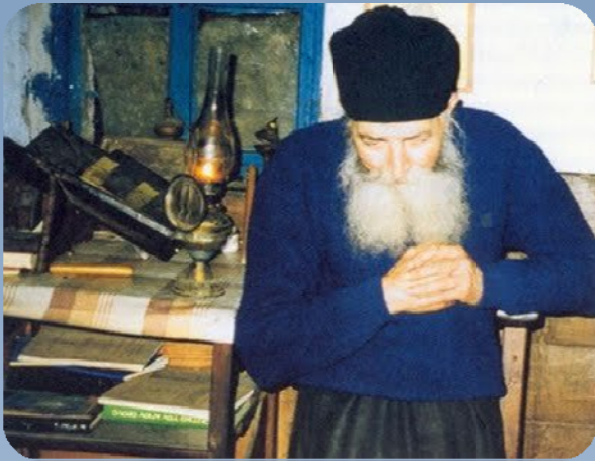
Έτος 4ο Τεύχος Αρ.2 – Σεπτέμβριος και Οκτώβριος 2010

<http://o-tiron.blogspot.com>

- + Συνεργασία μάχων
καί δαιμόνων
- + Ο Άγιος Νέστορας
- + Ερωτήσεις – Απαντήσεις
- + Λιμάνια πνευματικά οι ναοί
- + Ο Θεός θέλει ο άνθρωπος, να
διορθώνεται δια του ανθρώπου
- + Πώς να αγαπήσουμε το Χριστό;

- Γέροντα, ένας άνθρωπος που έχει αγιότητα δεν μπορεί να ξεσκεπάσει ή να φρενάρει έναν μάγο;

- Πώς να τον φρενάρει; Εδώ λες σε κάποιον που έχει λίγο φόβο Θεού να προσέξει, γιατί έτσι όπως ζει δεν πάει καλά, και πάλι δεν βγαίνει από το δικό του, πόσο μάλλον ο μάγος που συνεργάζεται με τον διάβολο.

Αυτόν τί να τον κάνης; Θα τού πεις ορισμένα πράγματα,

αλλά αυτός πάλι με τον διάβολο θα είναι. Δεν γίνεται τίποτε. Μόνον όταν είναι μπροστά σου ο μάγος και λες την ευχή, εκείνη την στιγμή

μπορεί να μπερδευτεί το δαιμόνιο και να μην μπορώ ο μάγος να κάνει την δουλειά του. Κάποιος είχε ένα πρόβλημα, και ένας μάγος, που ήταν μεγάλος απατεώνας, πήγε στο σπίτι του να τον βοηθήσει. Εκείνος έλεγε την ευχή. 'Ο καημένος ήταν απλός δεν ήξερε ότι ο άλλος ήταν μάγος, γι' αυτό επενέβη ο Θεός. Και να δείτε τί επέτρεψε ο Θεός, για να καταλάβει! Άρχισε να δέρνεται ο μάγος από τούς δαίμονες και ζητούσε βοήθεια από τον άνθρωπο τού οποίου θα έλυne το πρόβλημα!

- Γέροντα, εκείνος έβλεπε τούς δαίμονες;

- Εκείνος δεν έβλεπε τούς δαίμονες έβλεπε μια σκηνή. 'Ο μάγος φώναζε βοήθεια, έκανε τούμπες, έπεφτε κάτω, έβαζε το χέρι του, για να προφύλαξη το κεφάλι του. Γιατί μη νομίζετε ότι οι μάγοι καλοπερνούν, ότι οι δαίμονες τούς κάνουν όλες τις φορές το χατίρι. Το ότι αρνήθηκαν μια φορά τον Χριστό, αυτό τούς είναι αρκετό. Στην αρχή οι μάγοι κάνουν συμβόλαιο με τούς δαίμονες, για να τούς βοηθούν, και οι δαίμονες υποτάσσονται για μερικά χρόνια στις διαταγές τους. Έπειτα όμως από λίγο καιρό τούς λένε: Μ' εσάς θα ασχολούμαστε τώρα;. Ειδικά, όταν οι μάγοι δεν καταφέρνουν να κάνουν αυτό που θέλουν οι δαίμονες, ξέρετε τί τραβούν μετά;

Θυμάμαι, μια φορά που συζητούσα έξω από το Καλύβι με εκείνον τον νεαρό μάγο από το Θιβέτ, ξαφνικά σηκώθηκε, μού έπιασε τα χέρια και μού τα γύρισε προς τα πίσω. Ας έρθει να σ' ελευθέρωση τώρα ο Χατζεφεντής, μού είπε. Άντε, βρέ διάβOLE, φύγε από δω, τού είπα και τον έριξα κάτω. Ακούς εκεί να βλασφημήσει τον Άγιο! Πήγε μετά να με χτυπήσει με το πόδι του, αλλά δεν τα κατάφερε το πόδι του σταμάτησε κοντά στο στόμα μου. Με φύλαξε ο Θεός. Τον άφησα και μπήκα στο κελί. Ύστερα από λίγη ώρα τον είδα να έρχεται από πέρα, γεμάτος αγκάθια. 'Ο Σατάν με τιμώρησε, μου είπε, γιατί δεν σε νίκησα. Με έσυρε μέσα στα ρουμάνια. Οι μαύρες δυνάμεις του σκότους είναι αδύνατες. Οι άνθρωποι τις κάνουν δυνατές με την απομάκρυνση τους από τον Θεό, γιατί έτσι δίνουν δικαιώματα στον διάβολο.

Πηγή: <http://gerontes.wordpress.com/>

Ο Άγιος Νέστορας

Ο Νέστορας ήταν πολύ νέος στην ηλικία, ωραίος στην όψη και γνώριμος του αγίου και ενδόξου Δημητρίου.

Ο Νέστορας, λοιπόν, βλέποντας ότι ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός χαιρόταν τις νίκες κάποιου σωματώδους, ονομαζόμενου Λυαίου, μίσησε την υπερηφάνεια του. Βλέποντας όμως και τα θαύματα του αγίου Δημητρίου, πήρε θάρρος.

Πήγε λοιπόν στη φυλακή, όπου ήταν κλεισμένος ο μεγαλομάρτυρας, και έπεσε στα πόδια του. Δούλε του Θεού Δημήτريε, είπε, εγώ είμαι πρόθυμος να μονομαχήσω με τον Λυαίο, γι' αυτό προσευχήσου για μέσα στο όνομα του Χριστού. Ο Άγιος, αφού τον σφράγισε με το σημείο του Τιμίου Σταυρού, του είπε ότι και το Λυαίο θα νικήσει και για το Χριστό θα μαρτυρήσει.

Τότε λοιπόν ο Νέστορας μπήκε στο στάδιο χωρίς φόβο και αναφώνησε: «Θεέ του Δημητρίου, βοήθει μοι». Και αφού πολέμησε με το Λυαίο, του κατάφερε δυνατό κτύπημα με το μαχαίρι του στην καρδιά και τον θανάτωσε. Εξοργισμένος τότε ο Διοκλητιανός, διέταξε και σκότωσαν με αποκεφαλισμό το Νέστορα.

Μ' αυτή του την ενέργεια ο Νέστορας δίδαξε ότι σε κάθε ανθρώπινη πρόκληση πρέπει να αναφωνούμε «ο Κύριος είναι βοηθός μου και δεν θα φοβηθώ. Τι θα μου κάνει οποιοσδήποτε άνθρωπος»;

Η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του την 27η Οκτωβρίου.

Απολυτίκιο

Αθλητής ευσεβείας ακαταγώνιστος, ως κοινωνός και συνήθης του Δημητρίου οφθείς, ηγωνίσω ανδρικώς Νέστωρ μακάριε. τη γαρ θεϊκή αρωγή τον Λυαίον καθελών, ως άμωμον ιερείον, σφαγιασθείς προσηνέχθης τω Αθλοθέτη και Θεώ ημών.

Ερωτήσεις – Απαντήσεις

- Γέροντα, όταν αλλάξει κανείς ζωή, πρέπει να ενδιαφερθεί να διόρθωση τον λογισμό πού είχαν προηγουμένως οι άλλοι γι' αυτόν;

- Δεν θα κοιτάξει εγωιστικά να διόρθωση τον λογισμό των άλλων θα κοιτάξει πώς να διορθωθεί ο ίδιος, και τότε θα αναιρεθεί από μόνος του ο λογισμός τους. Αν το στίγμα από την αμαρτωλή ζωή του έχει μείνει στην κοινωνία ή στο στενό του περιβάλλον, αυτό θα σβήσει με την καλή του διαγωγή. Δεν χρειάζεται να μιλήσει καθόλου. Θα μιλήσει ο Θεός με την μετάνοια του. (Γέρων Παΐσιος)

- Και πώς γίνεται, Γέροντα, μερικοί σε κάθε λόγο να βρίσκουν αντίλογο;

- 'Ω, είναι φοβερό να συζητάς με έναν άνθρωπο πού συνηθισε να δικαιολογείται! Είναι σαν να μιλάς με έναν δαιμονισμένο! Όσοι δικαιολογούνται – ο Θεός να με συγχώρεση – έχουν γέροντα τον διάβολο. Είναι βασανισμένοι άνθρωποι. Δεν έχουν μέσα τους ειρήνη. Το έχουν κάνει επιστήμη αυτό. Δηλαδή, όπως ένας κλέφτης δεν κοιμάται όλη νύχτα και σκέφτεται πώς θα τα καταφέρει για να κλέψει, έτσι και αυτοί συνέχεια σκέφτονται πώς να δικαιολογήσουν το ένα ή το άλλο σφάλμα τους. 'Η, όπως κάποιος σκέφτεται πώς να βρει ευκαιρία να κάνει ένα καλό ή πώς να ταπεινωθεί, αυτοί αντίθετα σκέφτονται πώς να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα. Δικηγόροι γίνονται! Δεν μπορείς να τα βγάλεις πέρα μαζί τους. Είναι σαν να μιλάς με τον ίδιο τον διάβολο. (Γέρων Παΐσιος)

- Γέροντα, πού οφείλεται ή μελαγχολία πού έρχεται πολλές φορές στην ψυχή;
- 'Η μελαγχολία και το πλάκωμα της ψυχής οφείλονται συνήθως σε τύψεις από ευαισθησία, και τότε ο άνθρωπος χρειάζεται να εξομολογηθεί, για να μπόρεση να βοηθηθεί από τον πνευματικό. (Γέρων Παΐσιος)

Λιμάνια πνευματικά οι ναοί

Με λιμάνια μέσα στο πέλαγος μοιάζουν οι ναοί, που ο Θεός εγκατέστησε στις πόλεις· πνευματικά λιμάνια, όπου βρίσκουμε απεριγράπτη ψυχική ηρεμία όσοι σ' αυτά καταφεύγουμε, ζαλισμένοι από την κοσμική τύρβη. Κι όπως ακριβώς ένα απάνεμο κι ακύμαντο λιμάνι προσφέρει ασφάλεια στα αραγμένα πλοία, έτσι και ο ναός σώζει από την τρικυμία των

βιοτικών μεριμνών όσους σ' αυτόν προστρέχουν και αξιώνει τους πιστούς να στέκονται με σιγουριά και ν' ακούνε το λόγο του Θεού με γαλήνη πολλή.

Ο ναός είναι θεμέλιο της αρετής και σχολείο της πνευματικής ζωής. Πάτησε στα πρόθυρά του μόνο, οποιαδήποτε ώρα, κι αμέσως θα ξεχάσεις τις καθημερινές φροντίδες. Πέρασε μέσα, και μια αύρα

πνευματική θα περικυκλώσει την ψυχή σου. Αυτή η ησυχία προξενεί δέος και διδάσκει τη χριστιανική ζωή· ανορθώνει το φρόνημα και δεν σε αφήνει να θυμάσαι τα παρόντα· σε μεταφέρει από τη γη στον ουρανό. Κι αν τόσο μεγάλο είναι το κέρδος όταν δεν γίνεται λατρευτική σύναξη, σκέψου, όταν τελείται η Λειτουργία και οι προφήτες διδάσκουν, οι απόστολοι κηρύσσουν το Ευαγγέλιο, ο Χριστός βρίσκεται ανάμεσα στους πιστούς, ο Θεός Πατέρας δέχεται την τελούμενη θυσία, το Άγιο Πνεύμα χορηγεί τη δική Του αγαλλίαση, τότε λοιπόν, με πόση ωφέλεια πλημμυρισμένοι δεν φεύγουν από το ναό οι εκκλησιαζόμενοι;

Στην εκκλησία συντηρείται η χαρά όσων χαίρονται· στην εκκλησία βρίσκεται η ευθυμία των πικραμένων, η ευφροσύνη των λυπημένων, η αναψυχή των βασανισμένων, η ανάπαυση των κουρασμένων. Γιατί ο Χριστός λέει: «Ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι είστε κουρασμένοι και φορτωμένοι με προβλήματα, κι εγώ θα σας αναπαύσω» (Ματθ. 11:28). Τι πιο ποθητό απ' αυτή τη φωνή; Τι πιο γλυκό από τούτη την πρόσκληση; Σε συμπόσιο σε καλεί ο Κύριος, όταν σε προσκαλεί στην εκκλησία· σε ανάπαυση από τους κόπους σε παρακινεί· σε ανακούφιση από τις οδύνες σε μεταφέρει. Γιατί σε ξαλαφρώνει από το βάρος των αμαρτημάτων. Με την πνευματική απόλαυση θεραπεύει τη στενοχώρια και με τη χαρά τη λύπη.

«Ο Εκκλησιασμός» Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Από το βιβλιάριο: "Φωνή των Πατέρων"

- Γέροντα, όταν αντιμετωπίζω ένα θέμα και προσεύχομαι γι' αυτό, πως θα καταλάβω ποιο είναι το θέλημα του Θεού;

- Το θέλημα του Θεού δεν βρίσκεται έτσι. Καλύτερα να ρωτάς για ένα πρόβλημά σου. Να μη ζητάς πληροφορία από τον Θεό, εφόσον μπορείς να συμβουλευτείς κάποιον άνθρωπο, γιατί μπορεί να πλανηθείς. Κάποιος πήγαινε σε μια εκκλησία, στεκόταν μπροστά στο εικονοστάσι και έλεγε: «Παναγία μου, να πάρω χρήματα από το κουτί;». Του έλεγε ο λογισμός: «Παρ' τα». «Ναι, θα τα πάρω», έλεγε και έπαιρνε τα χρήματα. Μια-δυο-τρεις φορές, ένας επίτροπος προβληματίστηκε. «Τι γίνεται; Λέει. Κάποιος πρέπει να παίρνει τα χρήματα» και πήγε να παρακολουθήσει. Τι να δη; Σε λίγο ήρθε αυτός και επανέλαβε τα ίδια: «Παναγία μου, να πάρω τα χρήματα από το κουτί;... Ναι, θα τα πάρω», είπε, οπότε τον έπιασε ο επίτροπος.

Πάντοτε, όταν υπάρχει άνθρωπος πνευματικός, τον οποίο μπορείς να ρωτήσεις, πρέπει να ρωτήσεις. Όταν δεν υπάρχει άνθρωπος να ρωτήσεις – λ.χ. βρίσκεσαι στην έρημο -, αλλά υπάρχει μέσα σου η δίψα της υπακοής, τότε ο Καλός Θεός γίνεται ο Ίδιος Γέροντας και σε φωτίζει και σε πληροφορεί. Δεν μπορείς, ας υποθέσουμε, να βρεις κάποιον, για να σου εξηγήσει ένα χωρίο από την Αγία Γραφή; Τότε σε φωτίζει ο Θεός και το καταλαβαίνεις.

- Γέροντα, πως θα καταλάβει κανείς, αν κάτι που συμβαίνει στον αγώνα του είναι από τον πειρασμό ή από δική του απροσεξία;

- Θα πάει να ρωτήσει.

- Δηλαδή μόνος του δεν μπορεί να το καταλάβει;

- Και να καταλαβαίνει κάτι, δεν μπορεί να είναι σίγουρος. Εδώ και ένας που έχει εμπειρία, πάει και ρωτάει κάποιον άλλον. Εγώ για ένα ατομικό μου θέμα πάντοτε θα ρωτήσω. Την δική μου λύση, και σοφότερη να είναι, την θεωρώ την μεγαλύτερη βλακεία, όταν πρόκειται για προσωπικό μου θέμα. Ούτε πάω σε κάποιον που ξέρει τι με αναπαύει, αλλά σε κάποιον που δεν ξέρει. Βλέπεις, και ένας γιατρός, για να είναι σίγουρος ότι έκανε καλή διάγνωση σε μια δύσκολη περίπτωση, συμβουλευέται και άλλον γιατρό, πόσο μάλλον ένας φοιτητής! Όσο πνευματικός άνθρωπος κι αν είναι κανείς, και όσο καλή τακτοποίηση κι αν κάνει μόνος του στα

Ο άνθρωπος είναι ένοχος και για έναν άλλο λόγο, όταν κρίνει τον πλησίον του· παραβαίνει το νόμο της αγάπης. ενώ δηλαδή «οφείλομεν τὰς ψυχὰς ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τιθέναι» (πρβλ. Α' πω. 3,16), εμεῖς τοὺς κρίνουμε, ἀν καὶ εἴμαστε βαρύτερα καὶ περισσότερο ἐνοχοὶ. Ο Κύριός μας ορίζει: «ο ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω» (πρβλ. πω. 8,7). Ποιὸς εἶναι ὁμῶς ἀναμάρτητος ἀνάμεσα στοὺς κρίνοντες ἀνθρώπους;

Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού

θέματά του, δεν μπορεί να αναπαυθεί, γιατί ο Θεός θέλει ο άνθρωπος να βοηθιέται από τον άνθρωπο και να διορθώνεται δια του ανθρώπου. Τα οικονομάει έτσι ο Καλός Θεός, για να ταπεινώνεται ο άνθρωπος. Πρέπει να εκθέτη κανείς τους λογισμούς του και τις καταστάσεις που περνάει στον πνευματικό του, να τον συμβουλευέται και να μην αποφασίζει μόνος του για τα δύσκολα θέματα ούτε να αντιμετωπίζει μόνος τους τις δυσκολίες που συναντάει στον αγώνα του, κάνοντας πρόβες στον εαυτό του, γιατί ο πειρασμός θα τον μπερδέψει και θα του δημιουργήσει προβλήματα. Μερικοί φθάνουν στο σημείο να βάζουν μόνοι τους κανόνα στον εαυτό τους. Είναι πολύ επικίνδυνα αυτά τα πράγματα.

Όποιος δεν έχει πνευματικό, για να τον συμβουλευέται στην πνευματική του πορεία, μπερδεύεται, κουράζεται, καθυστερεί και δύσκολα θα φθάσει στον προορισμό του. Αν δίνη μόνος του λύση στα προβλήματά του, όσο σοφός και αν είναι, επειδή κινείται με αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια, μένει σκοτισμένος. Ενώ, όποιος ταπεινώνεται και πηγαίνει με εμπιστοσύνη και αυταπάρνηση στον πνευματικό και ζητά την γνώμη του, βοηθιέται και του δίνει την σωστή απάντηση. Να, όταν έρχεται κάποιος με ευλάβεια, με τον λογισμό πως είμαι άγιος, ενώ εγώ είμαι τενεκές, έχω προσέξει ότι νιώθω μέσα μου μια αλλοίωση και αυτή που του λέω δεν είναι δικά μου. Από αυτό καταλαβαίνω ξεκάθαρα ότι ο άνθρωπος αυτός έχει έρθει με ευλάβεια, και ο Θεός, για να μην τον αδικήσει, δίνει σ' εμένα αυτήν την καλή κατάσταση. Σε τέτοιες περιπτώσεις, αν πρόκειται για ένα σοβαρό θέμα, ο Θεός σε πληροφορεί και μπορείς να του πεις τι θα συμβεί, τότε θα συμβεί και πώς να το αντιμετωπίσει.

«Η δύναμη της εξομολογήσεως.» του γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου

Πώς να αγαπήσουμε το Χριστό;

-Πώς μπορούμε Παππούλη μου, να αγαπήσουμε το Χριστό;

- «Η αγάπη μας προς το Χριστό, παιδί μου, πραγματοποιείται ως εξής: Σηκώνουμε τον εσωτερικό μας εαυτό προς τον Θεό και τον επικαλούμεθα. Βλέποντας όμως τη φύση, τα δένδρα, τα λουλούδια, τα πουλιά, τις μέλισσες, τα άνθη, τη θάλασσα, τα ψάρια, τα άστρα, το φεγγάρι, τον ήλιο, και τα τόσα άλλα υπέροχα δημιουργήματα Του, στρέφουμε το νου προς τον Θεό και δοξάζοντας Τον μέσα απ' αυτά, προσπαθούμε να τα καταλάβουμε πόσο ωραία και θαυμάσια είναι και αγωνιζόμαστε να τα αγαπήσουμε.

Όταν τα αγαπήσουμε όλα αυτά, τότε η αγάπη ανεβαίνει προς τον Δημιουργό μας και έτσι πραγματικά και αληθινά Τον αγαπάμε. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η αγάπη των δημιουργημάτων, άλλα ακόμη περισσότερη πρέπει να είναι η αγάπη μας προς τον συνάνθρωπο μας. Γι' αυτό πρέπει να πραγματοποιούμε επισκέψεις στα Νοσοκομεία, στις Φυλακές, στα Όρφανοτροφεία, στα Γηροκομεία κλπ. και γι' αυτό το σκοπό και μόνο θα πρέπει να γίνονται αυτές. Τότε η αγάπη μας είναι ειλικρινής».

Γέροντος Πορφύριου Ιερομονάχου «ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

† Πρώτη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Γυναικών Αγίου Θεοδώρου: Την Τρίτη 5 Οκτωβρίου 2010 και ώρα 6.30 μ.μ θα πραγματοποιηθεί στον Ι. Ν. Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος η Πρώτη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Γυναικών της ενορίας μας. Όσες παρευρεθούν θα έχουν την ευκαιρία να ενημερωθούν για τις δραστηριότητες του συνδέσμου μας, να συζητήσουμε προτάσεις για βελτίωση του έργου της ενορίας μας και γενικότερα της κοινότητας μας. Θα γίνει εκλογή Αντιπροέδρου, Γραμματέα και Ταμεία του συνδέσμου αλλά και εγγραφή μελών. Τέλος θα ακολουθήσει κέρασμα. Η παρουσία σας θα μας γεμίσει χαρά και δύναμη για τη συνέχεια.

† Έναρξη Κατηχητικών Συνάξεων Μονής-Μοναχρουλλίου: Το Σάββατο 9 Οκτωβρίου 2010 και ώρα 4μ.μ θα πραγματοποιηθεί αγιασμός στον Ι. Ν. Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος και στη συνέχεια θα ακολουθήσει ένας μικρός χαιρετισμός για την έναρξη της νέας κατηχητικής περιόδου 2010-2011 και τέλος θα υπάρχει ένα κέρασμα για όλους τους παρευρισκομένους. Η παρουσία των γονιών μαζί με τα παιδιά τους θα μας δώσει ελπίδα και θα μας στηρίξει για το έργο το οποίο προσπαθούμε με αγάπη Χριστού να επιτελέσουμε για τα παιδιά σας.

† Αχρυπνία Αγίου Δημητρίου: Την Δευτέρα 25 Οκτωβρίου 2010 και ώρα 9μ.μ θα πραγματοποιηθεί αχρυπνία εις μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτη. Η Αχρυπνία θα τελειώσει γύρω στις 1π.μ της επόμενης ημέρας.

† Παράκληση Αγίων Αναρχύρων: Το Σάββατο 30 Οκτωβρίου 2010 και ώρα 4μ.μ θα πραγματοποιηθεί η παράκληση των Αγίων Αναρχύρων στο ομώνυμο παρεκκλήσι μας, μετά το τέλος της παράκλησης θα υπάρχει φιλανθρωπική αγορά της οποίας τα έσοδα θα διατεθούν για τις εργασίες γίνονται στο παρεκκλήσι των Αγίων Αναρχύρων.

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 4^{ον} – Τεύχος 2^{ον} – Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 2010

Ιδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος (Μοναγρούλλι – Λεμεσός) Τηλ./Φάξ: 25632879

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τηλ: 99134050

Παρεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων
(β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων. Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο και από το βιβλίο του μακαριστού Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού «Ο Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής». Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του περιοδικού μας.

Ιστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>